

शङ्खाय 2) HEM. JOGAC. 4, 11.
 शङ्खर्षु �wohl *ein best. Vogel*.
 आकृप्यन् n. das *Erzittern*: आपगानाम् als Naturerscheinung KĀRAKA 1, 12.
 आकर्ष 1) das *Schleppen*: eines Steines KĀRAKA 1, 7.
 आकर्षणा n. *Anziehung* SŪRJAS. 2, 8. das *Spannen*: eines Bogens KĀRAKA 1, 7.
 1. आकार्, नाकारमुद्दृष्टि so v. a. *du nimmst keine bestimmte Miene an* Spr. (II) 3538.
 आकाश 3) (Nachträge); zu भाषित vgl. noch DAÇAR. 1, 60. SAB. D. 513.
 आकाशरक्षित् vgl. u. प्रगाहड 2) in den Nachträgen.
 आकिंचन्य HEM. JOGAC. 1, 32.
 आक्रमृत्यु (von 1. कर्ष mit आ) adj. *hinzuschleppen*: ग्रामे शास्त्रा PAT. a. a. O. 2, 395, b.
 आकृत्वी s. weiter unten u. आकृतिक.
 आत्मसमामायिक (von अत्मसमामाय) adj. *zum Alphabet gehörig, darin enthalten*; subst. *Laut, Buchstab* PAT. a. a. O. 1, 28, a. b. 8, 66, a.
 आतिक adj. *aus den Früchten der Terminalia Bellerica* (vgl. 1. अत् 7) bereitet: सीधु Suça. 1, 190, 3. f. ६ *ein solches Getränk* KĀRAKA 1, 27, v. l. (für आकृत्वी) und MADAN. 8, 65.
 आक्षेपणा n. *Spott, ironische Behandlung* KĀRAKA 3, 8.
 आक्षेपर् nom. ag. *der Etwas zurückweist* KATHĀS. 45, 106.
 आव्यानक und आव्यायिका von einander unterschieden DAÇAK. 16, 19. fg.
 आव्यापक adj. *verkündend* Spr. (II) 4034.
 आगस्तीय m. pl. *patron*. PAT. a. a. O. 2, 409, b.
 आग्नुर् ĀÇV. ÇA. 3, 8, 7.
 आग्निवेशी (Nachträge), वेशी WEBER, Nax. ist adj.
 आग्नेय 4) e) (Nachträge) SŪRJAS. 8, 18.
 आग्नला f. von unbekannter Bedeutung GOP. Br. 1, 2, 21.
 आघातन् (1) n. = आघातन KĀRAKA 1, 8. आघातन die Hdschrr., = वघस्थान Comm.
 आघातन Suça. 1, 7, 18 (so zu lesen nach Comm.).
 आचक्षिन् (von 1. कर् mit आ) adj. *zurückführend*: असञ्च सम्भूर्धाचक्रिण्डः *das Sein vernichtend* RV. 6, 24, 5.
 आचाम्य n. = आचमन 1) BHĀTT. 6, 65.
 आचार्, अत्याचार् n. zu *seines Benehmen* und अनाचार् n. *grobes Benehmen* Spr. (II) 136.
 आज्ञकौणा adj. P. 4, 2, 78, Schol. — Vgl. रैणा.
 आज्ञक्रन्दि m. *patron*. PAT. a. a. O. 4, 60, b.
 आज्ञगर् adj. *der Boa eigen, — ähnlich*: ज्रत MBa. 12, 6677. fgg.
 आज्ञिगमिष् adj. *zu kommen beabsichtigend*: अन्या० PAT. a. a. O. 1, 87, b.
 आज्ञवृचिस् adj. *Schmalzspende habend* AIT. Br. 1, 25.
 आज्ञान् 2) nach dem Comm. (2, 91, 77 ed. Bomb.) *ein Küstchen mit Augensalbe*.
 आटोप 3) pl. SPR. (II) 2158.
 आउम्बर् 1) MBa. 9, 2676.
 आणव्य, अप्ति PAT. a. a. O. 1, 234, b.

आतङ्क 2) असकातङ्क *Furcht vor dem Tode (das vorangehende नद् ist als Correlativ zu यद् aufzufassen)* HEM. JOGAC. 4, 60.
 आतङ्कित (von आतङ्क) adj. *besorgt, von Besorgniß ergriffen*: शङ्कातङ्कितमानस (das Suffix gehört auch zu शङ्का०) SPR. (II) 5940.
 आतर् DIVYĀVAD. 3.
 2. आतामता f. nom. abstr. von आताम (s. Nachträge) RATNĀV. 68, 4.
 आतिदेशिक Comm. zu ĀÇV. ÇA. S. 75, 6. PAT. a. a. O. 1, 181, b.
 आतिशायनिक (von अतिशायन) adj. *Steigerung ausdrückend; m. ein solches Suffix* VĀMANA 5, 2, 62.
 आतिशायिक (von अतिशय) dass. PAT. a. a. O. 2, 345, b. 346, a. b. 4, 32, a. 5, 62, b.
 आतुच् Z. 2 lies ४, 27, 21.
 आत्मगत adj. *auf ihm selbst (auf गिरि Berg zu beziehen) befindlich* MBa. 11, 566 nach der Lesart der ed. Bomb.; आत्मरूप ed. Calc.
 आत्मघातक m. *Selbstmörder* SPR. (II) 4330.
 2. आत्मभव m. *der Liebesgott* SPR. (II) 4878.
 आत्ममय *sich selbst gehörig, selbstständig* SPR. (II) 4075.
 आत्मरूप adj. *auf ihm selbst (auf गिरि Berg zu beziehen) wachsend* MBa. 11, 566. आत्मगत ed. Bomb.
 आत्मसंपन्न adj. *mit Geist begabt*: अनात्म० dumm SPR. (II) 437.
 आदर्, बहादर् adj. *grossen Werth legend auf* (geht im comp. voran) SPR. (II) 1902.
 आदर्श 4) lies N. pr. eines Berges (nach KMS.) PAT. a. a. O. 2, 397, b. 6, 104, b. Ind. St. 13, 359. WEBER, PRATIGĀN. 103, 4.
 1. आदान 2) das *Nehmen, Anfassen* HEM. JOGAC. 1, 26, 34. अस्मिति 38.
 आदित्य 2) e) n. (vgl. Nachträge) SŪRJAS. 8, 19.
 आदिम SŪRJAS. 1, 21.
 आदिवत् adv. *einem Anlaut gleich* PAT. a. a. O. 1, 204, a. Davon nom. abstr. °वद्व ebend.
 आदीधक so, nicht आदीधक ebend. 7, 128, a. b.
 आदेशन n. das *Angeben, Bezeichnen* ebend. 2, 311, b.
 आदेशिन् (von आदेश) adj. *das wofür Etwas substituiert wird, = स्थानिन्* ebend. 1, 135, a.
 आधान 1) das *Hinzufügen* VĀMANA 1, 3, 16. — 8) *Zaum, Gebiss*; s. निराधान weiter unten.
 आधाता f. nom. abstr. zu आधार् 1) SPR. (II) 6444.
 1. आधि 1) अखिलसंशयाधि Behälter BHĀG. P. 11, 13, 33.
 आध्यश्च von अध्यश्च KAUS. in MAHĀBH. lith. Ausg. 7, 110, b.
 आनन्द m. N. pr. eines Črāvaka HEM. JOGAC. 3, 151.
 आनन्दतापउपर् n. N. pr. einer Stadt CARA, Sanskrit Proverbs No. 206.
 आनम vgl. auch स्वानम.
 आनयन n. *Berechnung* SŪRJAS. 1, 56.
 आनुदेशिक adj. zu अनुदेश 1) PAT. a. a. O. 1, 184, b.
 आनुरोक्तिपू (Nachträge) ist hier adj.
 आनुवासनिक (von अनुवासन) adj. *zu einem öligem Klystier geeignet*: पिण्ड KĀRAKA 8, 12.
 आनुसेप (von अनुसू) m. *Nachkömmling* PAT. a. a. O. 8, 63, b.
 आतःपुरितक, so zu lesen in den Nachträgen.